

Sygn. akt III KRS 199/13

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 5 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Halina Kuryło

SSN Krzysztof Staryk

w sprawie z odwołania R. P.

z udziałem K. K.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa Nr .../2013 z dnia 10 stycznia 2013 r., w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., ogłoszonym w Monitorze Polskim z 2012 r.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 czerwca 2013 r.,

uchyla zaskarżoną uchwałę w odniesieniu do R. P. i K. K. i w tym zakresie sprawę przekazuje Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

R. P. wniósł odwołanie od uchwały nr .../2013 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 stycznia 2013 r., podjętej na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 i art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714 ze zm.). Zaskarżoną uchwałą Rada postanowiła przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. kandydaturę K. K. oraz nie przedstawić kandydatur M. B., M. K. i R. P.

W uzasadnieniu Rada podała, że na jedno wolne stanowisko sędziowskie w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w G., ogłoszone w Monitorze Polskim z 2012 r., zgłosiło się czterech wyżej wskazanych kandydatów.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 10 stycznia 2013 r. odbył posiedzenie celem wysłuchania wszystkich kandydatów i w jawnym głosowaniu bezwzględną większością głosów przyjął stanowisko w przedmiocie rekomendacji Radzie kandydatury K. K. (3 głosy „za”, 0 głosów „przeciw”, 0 głosów „wstrzymujących się”). Podejmując decyzję o rekomendacji tego kandydata Zespół uwzględnił, że ma on dłuższy niż 10-letni staż na samodzielnym stanowisku administracyjnym i wziął pod uwagę, że część tego stażu obejmuje okres sprzed ukończenia przez niego wyższych studiów prawniczych. Wobec powyższego Zespół zaproponował, aby Rada zwróciła się do Prezydenta RP o powołanie K. K. na podstawie art. 6 § 3 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. - Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 155, poz. 1269 ze zm., dalej jako: p.u.s.a.). Zespół wskazał, że rekomendowany kandydat uzyskał drugie po R. P. poparcie środowiska sędziowskiego na Kolegium oraz Zgromadzeniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., mimo że jest osobą spoza opiniującego środowiska. Za jego kandydaturą przemawia bardzo dobre przygotowanie do stosowania prawa administracyjnego w praktyce wynikające z długoletniej pracy w Samorządowym Kolegium Odwoławczym oraz w Izbie Skarbowej w O. K. K. nie tylko sprawuje funkcję kierowniczą w organie administracji publicznej, ale również wydaje samodzielne decyzje, orzekał w Samorządowym Kolegium Odwoławczym oraz prowadzi postępowania przed sądami administracyjnymi w sprawach należących do właściwości Izby Skarbowej. Pracę zawodową godzi z pracą dydaktyczną na

uczelniah wyższych, gdzie wykłada zagadnienia związane z prawem administracyjnym. Ukończył studia podyplomowe z zakresu Prawa Gospodarczego i Handlowego oraz ma otwarty przewód doktorski. Z informacji uzyskanej od kandydata oraz z jego akt osobowych wynika, że jego starania o uzyskanie tytułu doktora prawa zbliżają się ku końcowi. Niezależnie od powyższego jest on autorem wielu publikacji naukowych i komentarza z dziedziny prawa administracyjnego, a za jego kandydaturą przemawiają również rekomendacje załączone do akt osobowych.

Krajowa Rada Sądownictwa podjęła zaskarżoną uchwałę kierując się przyjętą przez Zespół rekomendacją, uwzględniając przede wszystkim oceny kwalifikacji kandydatów i kryteria wyrażone w art. 35 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o KRS. Procedura wyboru kandydata na urząd sędziego ma charakter konkursowy, a Rada ma za zadanie wybrać najlepszego spośród bardzo dobrych i dobrych kandydatów. Ponadto, zgodnie z art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. kandydat ubiegający się o stanowisko sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego musi się wyróżniać wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej. Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności Rada uznała, że najlepszym kandydatem spośród wszystkich osób ubiegających się o przedmiotowe stanowisko jest K. K.

K. K. urodził się 25 sierpnia 1964 r. w C. W 1990 r. ukończył Wyższą Szkołę Pedagogiczną w O. z oceną dobrą. Następnie w 1998 r. ukończył studia podyplomowe w zakresie Prawa Gospodarczego i Handlowego na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu [...], a w 2003 r. studia podyplomowe w zakresie Prawa Podatkowego Unii Europejskiej na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu w [...]. W 2008 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie [...] z ogólną oceną dobrą. Aktualnie uczestniczy w Prawniczym Seminarium Doktoranckim Akademii [...] w W. Jest doktorantem w Kolegium Prawa Finansowego i Prawa Podatkowego i przygotowuje pracę doktorską z zakresu prawa podatkowego materialnego. Od 1 lipca 1998 r. do chwili obecnej jest zatrudniony w Izbie Skarbowej w O. (od 1998 r. na stanowisku orzeczniczym związanym ze stosowaniem prawa, od 2001 r. na stanowisku specjalistycznym, od 2003 r. na

stanowisku kierowniczym). W okresie od 1 lipca 1998 r. do 27 maja 1999 r. odbył aplikację administracyjną uzyskując ocenę bardzo dobrą. Od 2011 r. jest też zatrudniony w Wyższej Szkole Bankowej w W., Wydział Ekonomiczny w O. na stanowisku nauczyciela akademickiego. Z dniem 1 czerwca 2001 r. został powołany na pozaetatowego członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego w O. na okres sześciolletniej kadencji. Kandydat jest autorem wielu publikacji naukowych oraz komentarza z dziedziny prawa administracyjnego.

Ocenę kwalifikacji K. K. sporządził sędzia NSA [...] ,który stwierdził, że spełnia on wymagania przewidziane w art. 6 § 1 pkt 1, 3-5 p.u.s.a. (z zastrzeżeniem, że czyni to na podstawie oświadczeń kandydata). Opiniujący wyraził pogląd, że nie neguje nieskazitelnego charakteru kandydata, mimo że nie wykazał on przesłanki z punktu 2 przywołanego przepisu. Uznał również, na podstawie dostępnych materiałów, że poziom wiedzy opiniowanego w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej jest niewystarczający dla objęcia stanowiska sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego (art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a.). W jego ocenie kandydat nie spełnia też przesłanki uregulowanej w art. 6 § 1 pkt 7 tej ustawy, a ze względu na brak materiałów źródłowych nie jest w stanie ocenić poziomu jego publikacji naukowych. W konkluzji opiniujący stwierdził, że pozostawia ostateczną ocenę kandydatury K. K. dalszym gremiom, poprzestając na stwierdzeniu o braku wykazania wspomnianych wyżej przesłanek ustawowych, w tym szczególnych cech pozwalających na jej zaakceptowanie.

K. K., pismem z dnia 10 września 2012 r., odniósł się do przedstawionych przez sędziego wizytatora zarzutów i stwierdził, że w swojej ocenie spełnia wymagania przewidziane w art. 6 § 1 pkt 2, 6 i 7 p.u.s.a. Ponownej oceny kwalifikacji K. K. - z uwzględnieniem wniesionych przez niego uwag - dokonali trzej sędziowie wizytatorzy: sędzia NSA [...].sędzia WSA [...] i sędzia NSA [...].Stwierdzili oni, że kandydat spełnia przesłanki przewidziane w art. 6 § 1 pkt 2 i 7 p.u.s.a., natomiast przedłożony przez niego materiał źródłowy nie pozwala na w pełni odpowiedzialną ocenę, że spełnia on przesłankę z art. 6 § 1 pkt 6 tej ustawy. Jednocześnie przedłożone akta nie dają jednak żadnych powodów do przypuszczeń, że przesłanki tej nie spełnia. Kandydat pismem z dnia 13

października 2012 r., odniósł się do stanowiska sędziów wizytatorów w zakresie oceny spełnienia warunku określonego w art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. oraz załączył do niego swoje wybrane publikacje.

Kolegium WSA w G. na posiedzeniu w dniu 8 października 2012 r. jednogłośnie stwierdziło, że K. K. spełnia kryteria uregulowane w art. 6 § 1 p.u.s.a., lecz Kolegium nie dopatrzyło się szczególnych okoliczności uzasadniających poparcie jego kandydatury (między innymi z uwagi na wąski zakres stosowania przez kandydata prawa administracyjnego, ograniczającego się w zasadzie do prawa podatkowego i to wyłącznie w zakresie podatków dochodowych). Zdaniem Kolegium wątpliwości budzi też spełnienie przez kandydata przesłanki uregulowanej w art. 6 § 1 pkt 7 tej ustawy.

Zgromadzenie Ogólne Sędziów WSA w G. na posiedzeniu w dniu 15 października 2012 r., w którym uczestniczyło 34 członków (wszyscy brali udział w głosowaniu), zaopiniowało kandydaturę K. K. 18 głosami „za”, przy 16 głosach „przeciw” i braku głosów „wstrzymujących się”.

Prezes WSA w G. wyraził pogląd, że bez wątplenia kandydat spełnia wszystkie wymagania adresowane do sędziów wojewódzkich sądów administracyjnych, które zostały określone w art. 6 § 1 pkt 1-5 p.u.s.a. Wątpliwość dotyczy spełnienia pozostałych przesłanek (art. 6 § 1 pkt 6 i 7). Opiniujący przywołał w tym zakresie opinię wizytatora - sędziego NSA [...], pisemne uwagi złożone przez kandydata, opinię trzech sędziów wizytatorów oraz stanowisko Kolegium WSA w G. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy opiniujący podzielił opinię Kolegium zarówno co do tego, że kandydat spełnia wszystkie wymagania adresowane do kandydatów na sędziów, jednak brak szczególnych okoliczności uzasadniających poparcie jego kandydatury, jak i co do tego, że istnieje uzasadniona wątpliwość co do spełnienia przez niego przesłanki z art. 6 § 1 pkt 7 ustawy. Podkreślił też, że niniejsza opinia jest w istocie rzeczy tożsama z tą, jaką sporządził w odniesieniu do kandydata, gdy ubiegał się on o stanowisko sędziowskie w związku z obwieszczeniem Prezesa NSA z dnia 21 lutego 2012 r. o wolnych stanowiskach sędziowskich w wojewódzkich sądach administracyjnych (M.P. z 2012 r., poz. 99), albowiem od tego czasu nie zaistniały jakiegokolwiek okoliczności uzasadniające zmianę dokonanej wcześniej oceny.

Krajowa Rada Sądownictwa mając na uwadze całokształt zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w tym uwzględniając wysłuchanie wszystkich kandydatów stwierdziła, że najlepszym kandydatem jest K. K. Rada „uwzględniła duże doświadczenie zawodowe kandydata zdobyte podczas pełnienia obowiązków pozaetatowego członka Samorządowego Kolegium Odwoławczego w O. oraz wynikające z ponad dziesięcioletniego stażu pracy na różnych stanowiskach, w tym od 2003 r. na stanowisku kierowniczym, w Izbie Skarbowej w O. Rada wzięła pod uwagę również to, że część tego ponad dziesięcioletniego stażu na samodzielnym stanowisku administracyjnym obejmuje okres sprzed ukończenia przez K. K. wyższych studiów prawniczych i podzieliła stanowisko Zespołu, aby zwrócić się do Prezydenta RP na podstawie art. 6 § 3 p.u.s.a. o powołanie K. K. na urząd sędziego Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. Rada uwzględniła także okoliczność, że rekomendowany kandydat uzyskał drugie, po R. P., poparcie środowiska sędziowskiego na Kolegium oraz Zgromadzeniu Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. Mając na uwadze powyższe Rada uznała, że za kandydaturą K. K. przemawia bardzo dobre przygotowanie do stosowania prawa administracyjnego w praktyce, które jest efektem długoletniej pracy w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w O. i Izbie Skarbowej w O. Rekomendowany kandydat nie tylko sprawuje funkcję kierowniczą w organie administracji publicznej, ale również wydaje samodzielne decyzje, wcześniej orzekał w samorządowym Kolegium Odwoławczym a w chwili obecnej prowadzi postępowania przed sądami administracyjnymi w należących do właściwości Izby Skarbowej sprawach. Na uwagę, zdaniem Rady, zasługuje również, że godzi pracę zawodową z pracą dydaktyczną na uczelniach wyższych (wykłada zagadnienia związane z prawem administracyjnym), ukończył studia podyplomowe z zakresu Prawa Gospodarczego i Handlowego oraz ma otwarty przewód doktorski (jego starania o uzyskanie tytułu doktora prawa zbliżają się ku końcowi). Niezależnie od powyższego jest on autorem wielu publikacji naukowych oraz komentarza z dziedziny prawa administracyjnego, a za jego kandydaturą przemawiają również rekomendacje załączone do akt osobowych.

Rada zanalizowała wszystkie zgłoszone kandydatury, szczególną uwagę zwracając też na kandydaturę R. P., który został najwyżej oceniony przez

środowisko sędziowskie, ale w ostatecznym rozrachunku - po analizie akt osobowych kandydatów, zapoznaniu się z protokołem wysłuchania wszystkich osób ubiegających się o wolne stanowisko sędziowskie - uznała, że najlepsze gwarancje prawidłowego wykonywania obowiązków sędziowskich daje K. K. Rada stwierdziła, że osoby, które nie uzyskały jej rekomendacji nie były, w ramach tego postępowania kwalifikacyjnego, kandydatami lepszymi czy też bardziej odpowiednimi od K. K. W trakcie posiedzenia Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 10 stycznia 2013 r. na kandydaturę K. K. oddano 15 głosów „za”, 0 głosów „przeciw” i 0 głosów „wstrzymujących się”, zaś na kandydaturę R. P. oddano 0 głosów „za”, 6 głosów „przeciw” i 9 głosów „wstrzymujących się”.

W odwołaniu od tej uchwały R. P. zarzucił naruszenie:

1. art. 6 § 1 pkt 6 i 7 p.u.s.a. przez przyjęcie, że kandydat, którego Rada postanowiła przedstawić Prezydentowi z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego WSA w G. wyróżniania się poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzinach prawa związanych z działalnością organów administracji publicznej i spełnia warunek pozostawania przez co najmniej dziesięć lat w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego;

2. art. 33 ust. 1 ustawy o KRS w związku z art. 32 ust. 1 (zdanie drugie) oraz art. 60 Konstytucji przez sprzeczną z prawem, dowolną i niezgodną ze zgromadzonym materiałem dowodowym ocenę skarżącego jako kandydata na wolne stanowisko sędziego WSA w G., dokonanie oceny bez określenia, wskazania oraz rozpatrzenia zgłoszonej kandydatury w oparciu o jasne i jednorodne kryteria oceny i podjęcie uchwały w oparciu o pozaustawowe kryteria doboru kandydatów, pominięcie korzystnych dla skarżącego opinii i rekomendacji zawartych w analizie sporządzonej przez sędziego NSA [...], prezentacji Zgromadzeniu Ogólnemu Sędziów WSA w G. sylwetki skarżącego przez sędziego NSA [...] oraz opinii Prezesa WSA w G. - sędziego NSA [...] , jak i rekomendacji zawartej w opinii Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. i opinii innych (wcześniejszych) pracodawców skarżącego, a także pominięcie korzystnych dla

skarżącego opinii Kolegium WSA w G. oraz oceny dokonanej przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów tego Sądu.

Skarżący stwierdził, że Rada nie odniosła się do zastrzeżeń wobec kandydatury K. K. podniesionych przez sędziów wizytatorów, Kolegium WSA w G. i Prezesa tego Sądu w odniesieniu do spełnienia przez niego przesłanek określonych w art. 6 § 1 pkt 6 i 7 p.u.s.a. Nie wzięła także pod uwagę większego poparcia środowiska sędziowskiego uzyskanego przez skarżącego w porównaniu z poparciem uzyskanym przez K. K. Skarżący wskazał, że posiada on od zakończenia wyższych studiów prawniczych ponad 20-letni staż pracy w samej administracji publicznej (w tym ponad 17 lat w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w K., z czego, około 8 lat jako etatowy członek Kolegium Odwoławczego i około 9 lat jako wiceprezes Kolegium Odwoławczego) ukończoną aplikację i zdany egzamin radcowski oraz wykonywanie zawodu radcy prawnego od około 13 lat, znaczny dorobek orzeczniczy (kilkanaście tysięcy decyzji administracyjnych i postanowień wydanych jako sprawozdawca i kolejne kilkanaście tysięcy decyzji administracyjnych wydanych jako przewodniczący składu orzekającego, przy innych członkach sprawozdawcach) przez orzekanie w bardzo szerokim spektrum spraw administracyjnych w ramach spraw rozstrzyganych przez Kolegium Odwoławcze z odwołań od decyzji organów gminy, powiatu i województwa samorządowego; wieloletnie doświadczenie w kierowaniu dużą jednostką organizacyjną stanowiącą organ administracji publicznej. Wielokrotnie był pełnomocnikiem stron w postępowaniach przed wojewódzkimi sądami administracyjnymi, Naczelnym Sądem Administracyjnym oraz sądami powszechnymi i innymi organami państwa. Jest autorem wielu analiz i opinii prawnych oraz współautorem komentarza z zakresu prawa administracyjnego (pomoc społeczna), wykładowcą na kursach doszkalających dla praktyków prawa administracyjnego organizowanych przy współudziale Kolegium oraz Regionalnej Izby Obrachunkowej w K. oraz Fundacji Rozwoju Demokracji Lokalnych. W celu wykazania zakresu stosowania prawa administracyjnego jako jedyny kandydat w przedmiotowym postępowaniu przedłożył ponad 100 odpisów sporządzonych przez niego decyzji administracyjnych, postanowień, skarg, skarg kasacyjnych, odpowiedzi na skargi, pozwów i innych pism procesowych za okres ostatnich 3 lat.

Podlegały one szczegółowej analizie sędziego wizytatora i pod względem merytorycznym zostały wysoko ocenione. Pozytywne dla niego opinie przełożonych i rekomendacje zostały udzielone przez prof. dr hab. [...] - Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w K. (zarazem dziekana Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu [...]), sędziego NSA [...] oraz w stanowisku Kolegium, Zgromadzenia Ogólnego Sędziów WSA w G. i Prezesa tego Sądu. Został odznaczony przez Prezydenta RP we wrześniu 2010 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w uznaniu szczególnych zasług w rozwoju samorządu terytorialnego oraz wieloletniej pracy orzeczniczej w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w K.

Zdaniem skarżącego kwestia spełnienia wymogów określonych w art. 6 § 1 pkt 7 ustawy p.u.s.a. przez K. K. jest wątpliwa. Mimo zatrudnienia w instytucji publicznej na stanowiskach związanym ze stosowaniem prawa administracyjnego przez okres ponad 10 lat, w rzeczywistości wykonywał on tę pracę po ukończeniu wyższych studiów prawniczych zaledwie przez okres około 4 lat. Tymczasem wymóg uprawniający do powołania do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego określony w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. winien być rozpatrywany łącznie z wymogiem określonym w art. 6 § 1 pkt 3 tej ustawy.

W odpowiedzi na odwołanie Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o jego oddalenie. Rada stwierdziła, że w art. 6 § 1 p.u.s.a. ustawodawca odrębnie potraktował kwestię wykształcenia i wymóg zajmowania odpowiednich stanowisk przez określony okres. Wybrany przez nią kandydat w chwili zgłoszenia swojej kandydatury posiadał wymagane wykształcenie prawnicze i ponad dziesięcioletni staż pracy na samodzielnym stanowisku administracyjnym, ale ponieważ część tego stażu przypadła na okres poprzedzający ukończenie wyższych studiów prawniczych, Rada zwróciła się do Prezydenta RP o powołanie K. K. na podstawie art. 6 § 3 p.u.s.a. Kandydat spełnia także przesłankę z art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. Rada dokonała wszechstronnej oceny wszystkich kandydatów, zaś okoliczności, że uznała za szczególnie istotne takie kryteria, jak ocena pracy kandydatów przez sędziego wizytatora czy doświadczenie zawodowe nie oznacza, że pozostałe kryteria nie były rozważane. Rada nie pominęła także okoliczności, że środowisko

sędziowskie lepiej oceniło skarżącego, ale Sąd Najwyższy przyjmuje, że żadne z kryteriów nie ma charakteru decydującego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Kandydat do pełnienia urzędu sędziego wojewódzkiego sądu administracyjnego musi spełniać wymogi określone w art. 6 § 1 pkt 1-7 p.u.s.a., z tym zastrzeżeniem, że z uwagi na uprawnienie Rady wynikające z art. 6 § 3 p.u.s.a., wymóg przewidziany w pkt 7 może być spełniony tylko częściowo. Skarżący kwestionuje spełnienie przez kandydata wybranego przez Radę do przedstawienia Prezydentowi z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu sędziego w WSA w G. przesłanek z art. 6 § 1 pkt 6 i 7 p.u.s.a. Według art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. do pełnienia tego urzędu może być powołany ten, kto wyróżnia się wysokim poziomem wiedzy w dziedzinie administracji publicznej oraz prawa administracyjnego i innych dziedzin prawa związanych z działaniem organów administracji publicznej. Przepis art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. wprowadza zaś wymaganie, aby kandydat pozostawał co najmniej osiem lat na stanowisku sędziego, prokuratora, radcy prezesa, wiceprezesa, starszego radcy lub radcy w Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa albo przynajmniej przez osiem lat wykonywał zawód adwokata, radcy prawnego lub notariusza albo przez dziesięć lat pozostawał w instytucjach publicznych na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa administracyjnego lub pracował w charakterze asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym co najmniej dwa lata.

Zarzut naruszenia art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. nie może być uwzględniony. Na mocy art. 44 ust. 1 ustawy o KRS, uchwałę zaskarżoną przez uczestnika postępowania Sąd Najwyższy ocenia w zakresie jej zgodności z prawem. Ustalone orzecznictwo przyjmuje, że w przypadku przepisów używających zwrotów niedookreślonych – jak to jest w odniesieniu do art. 6 § 1 pkt 6 p.u.s.a. – ocena spełnienia przez kandydata przesłanki wskazanej w takim przepisie należy do Rady. Sąd Najwyższy nie dokonuje ponownej oceny, lecz jedynie kontroluje, czy

nie zostały przekroczone granice swobodnego uznania Rady. Nie nastąpiło to w tym przypadku.

Uzasadniony jest natomiast zarzut naruszenia art. 6 § 1 pkt 7 (w związku z art. 6 § 3 p.u.s.a.). Przepis art. 6 § 3 stanowi, że w wyjątkowych przypadkach Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa, może powołać kandydata na stanowisko sędziego mimo krótszych, niż określone w § 1 pkt 7, okresów pozostawania na stanowiskach wymienionych w tym punkcie lub wykonywania zawodu adwokata, radcy prawnego lub notariusza.

Przy wykładni tego przepisu wstępnie trzeba zauważyć, że jest on tak samo rozumiany przez Radę i przez skarżącego w odniesieniu do związku między przesłanką pozostawania przez co najmniej dziesięć lat na stosownych stanowiskach w instytucjach publicznych, a wymogiem ukończenia wyższych studiów prawniczych w Polsce i uzyskaniem tytułu magistra lub ukończeniem studiów prawniczych uznanych w Polsce (art. 6 § 1 pkt 3 p.u.s.a.). Sąd Najwyższy podziela przyjęty przez nich pogląd, że zaliczeniu do okresu zajmowania tego stanowiska podlega tylko okres po uzyskaniu przez kandydata wymaganego wykształcenia prawniczego. Trafnie bowiem podniósł skarżący, że warunkiem objęcia wszystkich innych stanowisk lub wykonywania zawodów wymienionych w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a., uprawniających do kandydowania po upływie wymaganego okresu pracy, jest posiadanie wykształcenia prawniczego, ewentualnie także ukończenie aplikacji. Nie ma zaś podstaw do odmiennego traktowania okresu pozostawania na stanowiskach w instytucjach publicznych.

Kandydat przedstawiony przez Radę po uzyskaniu dyplomu magisterskiego pozostawał na wymaganych stanowiskach w administracji publicznej jedynie około czterech lat, przez co art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. nie mógł być samodzielną podstawą stwierdzenia jego kwalifikacji praktycznych. Dlatego Rada oparła się na art. 6 § 3 p.u.s.a., dopuszczającym „w wyjątkowych przypadkach” powołanie na stanowisko sędziego kandydata mającego krótszy staż pracy niż wymagany przez art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. Sama definicja tej przesłanki wskazuje na wyjątkowy charakter możliwości odstąpienia od wymogu uzyskania pełnego stażu pracy, co nakazuje stosowanie tej regulacji z dużą ostrożnością. Ponieważ chodzi tu o częściowe odstąpienie od przesłanki dotyczącej okresu praktycznego stosowania prawa, to

przez wyjątkowe przypadki w pierwszym rzędzie należy rozumieć sytuacje, w których staż pracy kandydata zbliża się do granic czasowych określonych w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. Granice te zostały wprawdzie określone przez ustawodawcę sztywno, ale jedyną podstawą ich ustalenia było jego uznanie, na podstawie doświadczenia życiowego, że wskazany wymiar stażu jest wystarczający dla uzyskania przez kandydata odpowiednich kwalifikacji praktycznych. Zejście poniżej tej granicy jest dopuszczalne na mocy art. 6 § 3 p.u.s.a., ale im więcej brakuje kandydatowi do osiągnięcia wymaganego stażu, tym poważniejsze muszą być okoliczności przemawiające za skorzystaniem przez Radę z tego wyjątkowego uprawnienia. Chodzi tu o okoliczności leżące po stronie kandydata i wskazujące na jego wyróżniające się kwalifikacje, ustalone na podstawie kryteriów wskazanych w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS.

Ocena, czy zachodzi wyjątkowy przypadek umożliwiający przedstawienie kandydata nieposiadającego pełnego stażu pracy określonego w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a., należy wyłącznie do Rady. Wynika stąd, że kandydat spełniający pozostałe wymagania, przewidziane w art. 6 § 1 pkt 1-6 p.u.s.a., ma prawo uczestniczenia w postępowaniu kwalifikacyjnym, mimo że legitymuje się stażem pracy krótszym niż wymagany przez art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. W odniesieniu do takiego kandydata zasadne jest, aby opiniujące go podmioty i organy zajęły stanowisko, czy zachodzi wyjątkowy przypadek uzasadniający zastosowanie przez Radę przepisu art. 6 § 3 p.u.s.a. W szczególności chodzi o ich ocenę, czy kandydat posiada na tyle wyjątkowe kwalifikacje, aby pozwoliły zrównoważyć niepełnienie przesłanki pełnego stażu pracy przewidzianego w art. 6 § 1 pkt 7 p.u.s.a. Rada musi rozważyć te opinie, gdyż – poza ewentualną rozmową z kandydatem przeprowadzoną przez zespół członków Rady – nie dysponuje ona innymi informacjami o kandydacie niż zebrane w postępowaniu kwalifikacyjnym. W rozpoznawanej sprawie rozważania Rady dotyczące kandydata przedstawionego do powołania są tylko ogólne, co jest o tyle zrozumiałe, że zgromadzone materiały nie wskazują na jego wybitną wiedzę z zakresu prawa administracyjnego. Wynika to w szczególności z opinii sędziów wizytatorów, a także stanowisk Kolegium, Zgromadzenia Ogólnego Sędziów i Prezesa WSA w G.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.